

บันทึก

เรื่อง ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒
ในส่วนที่เกี่ยวกับการติดหรือตั้งป้าย (ข้อ ๖๙ และข้อ ๘๒) จะยังมีผลใช้
บังคับต่อไปตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒
หรือไม่

กรมโยธาธิการได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท ๐๙๑๓/๑๐๑๔๔ ลงวันที่ ๑๔
กันยายน ๒๕๒๗ และที่ มท ๐๙๒๑/๑๓๐๘๑ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๒๗ ถึงสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงมหาดไทยได้มอบหมายให้คณะกรรมการควบคุม
อาคารพิจารณาการติดหรือตั้งป้ายในเขตกรุงเทพมหานครว่าจะกระทำได้เพียงใดตาม
พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ และคณะกรรมการควบคุมอาคารได้พิจารณาข้อ ๖๙^๑
และข้อ ๘๒^๒ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ออก
ตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ แล้ว มีความเห็นเป็น
สองฝ่าย โดยฝ่ายข้างมากเห็นว่าข้อ ๖๙ ซึ่งบัญญัติห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคารหรือส่วน
อาคารยื่นออกมาในหรือเหนือทางหรือที่ดินสาธารณะ และข้อ ๘๒ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับ
หลักเกณฑ์ในการติดตั้งป้ายโฆษณา ตัวป้าย และโครงสร้างติดตั้งป้าย ได้กำหนดห้ามไว้ใน (๒)
ว่าป้ายหรือโครงป้ายที่ติดตั้งที่ผนังของอาคารนั้นห้ามติดตั้งสูงกว่าตัวอาคารและห้ามยื่นล้ำออกไป
เหนือหรือในเขตทางหรือที่สาธารณะ น่าจะขัดต่อมาตรา ๔ (๓) (ก)^๓แห่งพระราชบัญญัติควบคุม

^๑ข้อ ๖๙ ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคารหรือส่วนของอาคารยื่นออกมาในหรือเหนือทาง
หรือที่ดินสาธารณะ

^๒ข้อ ๘๒ ภายใต้อำนาจข้อ ๒๘ การติดตั้งป้ายโฆษณา ตัวป้ายและโครงสร้างติดตั้งป้ายให้
เป็นไปตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ป้ายหรือโครงป้ายที่ติดตั้งบนอาคาร ต้องห่างจากเขตทางหรือที่สาธารณะไม่น้อยกว่า
๖.๐๐ เมตร

(๒) ป้ายหรือโครงป้ายที่ติดตั้งที่ผนังของอาคาร ห้ามติดตั้งสูงกว่าตัวอาคาร และห้ามยื่นล้ำ
ออกไปเหนือหรือในเขตทางหรือที่สาธารณะ

(๓) ห้ามติดตั้งป้ายหรือโครงป้ายได้กั้นสายตาชั้นล่างของอาคาร เว้นแต่ป้ายแจ้งชื่อร้านที่ติดตั้ง
แบบผนังด้านหน้าของอาคาร

^๓มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้าสำนักงานและสิ่งที่สูงขึ้น
อย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ และหมายความรวมถึง

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) ป้ายหรือสิ่งที่สูงขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย

(ก) ที่ติดหรือตั้งไว้เหนือที่สาธารณะและมีขนาดเกินหนึ่งตารางเมตร หรือมีน้ำหนัก

อาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ซึ่งได้ให้ความหมายของคำว่า “อาคาร” ให้หมายความรวมถึงป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย ที่ติดหรือตั้งไว้เหนือที่สาธารณะและมีขนาดเกินหนึ่งตารางเมตร หรือน้ำหนักรวมทั้งโครงสร้างเกินสิบกิโลกรัมด้วย โดยมีเหตุผลว่า มาตรา ๔ (๓) (ก) ได้แสดงเจตนารมณ์ว่า ป้ายที่เป็นอาคารจะต้องติดหรือตั้งไว้เหนือที่สาธารณะด้วย ส่วนฝ่ายข้างน้อยเห็นว่ามาตรา ๔ (๓) (ก) ดังกล่าวที่กำหนดให้ป้ายที่ติดหรือตั้งไว้เหนือที่สาธารณะและมีขนาดเกินหนึ่งตารางเมตรหรือน้ำหนักรวมทั้งโครงสร้างเกินสิบกิโลกรัม เป็น “อาคาร” เป็นเพียงคำนิยามเพื่อกำหนดให้ป้ายเป็น “อาคาร” เท่านั้น ส่วนการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๘^๔ (๑) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ที่ให้กำหนดระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคารหรือเขตที่ดินของผู้อื่น หรือระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า หรือที่สาธารณะเป็นการให้อำนาจไว้เพื่อควบคุมระยะหรือระดับของอาคาร ดังนั้น ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

รวมทั้งโครงสร้างเกินสิบกิโลกรัม

(ข) ที่ติดหรือตั้งไว้ในระยะห่างจากที่สาธารณะซึ่งเมื่อวัดในทางราบแล้ว ระยะห่างจากที่สาธารณะมีน้อยกว่าความสูงของป้ายนั้นเมื่อวัดจากพื้นดิน และมีขนาดหรือน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

(๑) ลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วน เนื้อที่ และที่ตั้งของอาคาร

(๒) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทน ตลอดจนลักษณะและคุณสมบัติของวัสดุที่ใช้

(๓) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน และความคงทนของอาคารหรือพื้นดินที่รองรับอาคาร

(๔) แบบและวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบการประปา ไฟฟ้า ก๊าซ และการป้องกันอัคคีภัย

(๕) แบบและจำนวนของห้องน้ำและห้องส้วม

(๖) ระบบการจัดแสงสว่าง การระบายอากาศ การระบายน้ำและการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(๗) ลักษณะ ระดับ เนื้อที่ของที่ว่างภายนอกอาคาร หรือแนวอาคาร

(๘) ระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคารหรือเขตที่ดินของผู้อื่นหรือระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า หรือที่สาธารณะ

(๙) พื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ ที่กักเก็บ และทางเข้าออกของรถสำหรับอาคารบางชนิด หรือบางประเภท ตลอดจนลักษณะและขนาดของพื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นดังกล่าว

(๑๐) บริเวณห้ามก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารชนิดใดหรือประเภทใด

(๑๑) หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอนเคลื่อนย้าย ใช้หรือการเปลี่ยนการใช้อาคาร

(๑๒) หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาตการต่ออายุใบอนุญาต การออกใบรับรอง และการออกใบแทนตามพระราชบัญญัตินี้

ดังกล่าวจึงไม่ขัดต่อมาตรา ๔ (๓) (ก) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒

เนื่องจากคณะกรรมการควบคุมอาคารเห็นว่าการที่ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร กำหนดไว้ดังกล่าวและโดยเฉพาะข้อ ๘๒ (๒) อาจจะขัดกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า

(๑) ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ข้อ ๖๙ และข้อ ๘๒ จะเป็นการขัดต่อมาตรา ๔ (๓) (ก) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และจะยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๗๙^๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หรือไม่

(๒) ถ้าคณะกรรมการควบคุมอาคารจะพิจารณาร่างกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๘ (๑) และ (๘) กำหนดที่ตั้งของป้ายและระยะระหว่างป้ายกับเขตทางหรือที่สาธารณะ โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ จะเป็นการขัดต่อมาตรา ๔ (๓) (ก) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือไม่กล่าวคือ

ก. ป้ายที่ติดหรือตั้งอยู่บนพื้นดิน ให้สร้างในที่สาธารณะเพื่อลำเลียงหรือที่สาธารณะได้ (โดยมีหลักเกณฑ์การติดตั้งและความสูงที่เหมาะสม)

ข. ป้ายที่ติดหรือตั้งกับตัวอาคารอยู่อาศัย ห้องแถว ตึกแถว อาคารพาณิชย์ และอาคารสาธารณะ ไม่ให้ลำเลียงหรือที่สาธารณะ

กรมโยธาธิการจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องโดยด่วนต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมโยธาธิการและบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย(กรมโยธาธิการและกรุงเทพมหานคร) แล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ได้ตราขึ้นเพื่อควบคุมการก่อสร้างอาคารในพื้นที่กรุงเทพมหานครโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕^๖

^๔มาตรา ๗๙ บรรดากฎกระทรวง เทศบัญญัติ ข้อบัญญัติจังหวัด กฎ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ หรือพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช ๒๔๗๖ ให้คงใช้บังคับต่อไป ทั้งนี้ เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

^๖มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงหรืออนุบัญญัติให้เทศบาลออกเทศบัญญัติ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และโดยเฉพาะเพื่อ

(๑) กำหนดระเบียบการอนุญาต และข้อบังคับเกี่ยวแก่แผนผัง แบบก่อสร้าง หรือรายการที่ยื่นมาเพื่อขออนุญาต

(๒) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวแก่ลักษณะอาคารชนิดต่าง ๆ และส่วนต่าง ๆ ของอาคารนั้น ๆ เพื่อประโยชน์ในความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การอนามัย และสถาปัตยกรรม

(๓) กำหนดวิธีการตรวจควบคุมอาคารและการก่อสร้างอาคาร

(๔) กำหนดแนวอาคารตามถนนให้ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวแก่ระยะระหว่างอาคารกับ

แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารพุทธศักราช ๒๔๗๙ (ปัจจุบันยกเลิกแล้ว) และ มาตรา ๖๗^๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๑๘ และเมื่อ ได้มีการประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ แล้ว มาตรา ๗๙ แห่ง พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับดังกล่าวยังมีผลใช้บังคับต่อไป เพียง เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒

ตามมาตรา ๙^๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ได้กำหนดให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องต่าง ๆ ตามมาตรา ๘^๙ ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ ซึ่งเรื่องต่าง ๆ ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจะออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้นั้น รวมถึงการกำหนดลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วน เนื้อที่ และที่ตั้งของ “อาคาร”^{๑๐}ตามมาตรา ๘ (๑) การกำหนดระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคารหรือเขตที่ดินของผู้อื่น หรือระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอยทางเท้าหรือที่สาธารณะตามมาตรา ๘ (๘) และการกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๘ (๑๐) ด้วย แต่ในขณะนี้ยังไม่มีกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๘ (๑) (๘) และ (๑๐) ใช้บังคับ ดังนั้น ตามมาตรา ๙ ประกอบกับ มาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง

ถนน ตรอก ทางเท้า และที่ว่างอื่น ๆ หรือระหว่างอาคารต่างเจ้าของ

(๕) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวแก่กำลังของวัสดุที่จะใช้ก่อสร้าง กำลังน้ำหนักอันส่วนต่าง ๆ ของอาคารจะรับบรรทุกได้ ความกตบรึกฐาน และกำลังต้านทานเพื่อให้เหมาะแก่กำลังธรรมชาติ เช่นลมและฝน

(๖) กำหนดวิธีการระบายน้ำ และการสุขาภิบาลของอาคารเพื่ออนามัย หรือสาธารณสุขโรค

(๗) กำหนดบริเวณซึ่งอาคารบางชนิดจะปลูกสร้างขึ้นมิได้

(๘) กำหนดการติดต่อท่อประปา

(๙) กำหนดการตั้งถังรองรับมูลฝอย

(๑๐) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการตรวจแบบก่อสร้าง และการออกใบอนุญาต

(ก) สำหรับอาคารที่เป็นบ้าน เรือน โรง ทำด้วยอิฐ คอนกรีตหรือเหล็กเป็นส่วนใหญ่ไม่เกินตารางเมตรละ ๑๐ สตางค์ ตามขนาดของพื้นที่ในอาคารนั้นทุกชั้น

(ข) สำหรับอาคารที่เป็นบ้าน เรือน โรง ทำด้วยไม้ หรือวัสดุไม้อาวัวเป็นส่วนใหญ่ไม่เกินตารางเมตรละ ๕ สตางค์ ตามขนาดของพื้นที่ในอาคารนั้นทุกชั้น

(ค) อาคารอื่น ๆ ที่มีใช้บ้าน โรง เรือน ถ้าคิดเป็นเนื้อที่ไม่เกินตารางเมตรละ ๕๐ สตางค์ ถ้าวัดเป็นระยะยาวไม่เกินเมตรละ ๒๐ สตางค์

๗ มาตรา ๖๗ ให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครโดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

(๒) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจตราข้อบัญญัติได้การพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร จะกระทำได้อีกแต่โดยตราเป็นข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

๘ มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องต่าง ๆ ตามมาตรา ๘ ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ (๔)

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓)

ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปลูกสร้างอาคารหรือส่วนของอาคารยื่นออกมาในหรือเหนือทางหรือที่ดินสาธารณะตามข้อ ๖๙^{๑๑} และการติดตั้งป้ายโฆษณา ตัวป้ายและโครงสำหรับติดตั้งป้ายที่ติดตั้งที่ผนังอาคารตามข้อ ๘๒ (๒)^{๑๒} จึงยังมีผลใช้บังคับต่อไป เพราะเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องที่ตั้งหรือบริเวณห้ามก่อสร้างอาคาร และระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับที่สาธารณะ ซึ่งยังไม่มีกฎกระทรวงกำหนดเป็นอย่างอื่น

สำหรับมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ นั้น เป็นบทบัญญัติที่กำหนดความหมายของถ้อยคำบางคำที่ใช้อยู่ในพระราชบัญญัตินี้ โดยเฉพาะคำว่า “อาคาร” ตาม (๓) (ก) ให้หมายความรวมถึงป้ายหรือสิ่งที่สูงขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่ติดหรือตั้งไว้เหนือที่สาธารณะและมีขนาดเกินหนึ่งตารางเมตรหรือมีน้ำหนักรวมทั้งโครงสร้างเกินสิบ กิโลกรัม ฉะนั้นบทบัญญัตินี้จึงเป็นเพียงการอธิบายว่าอะไรบ้างจะถือว่าเป็นอาคารที่จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ เท่านั้น ส่วนในข้อที่ว่าเมื่อสิ่งใดเป็นอาคารแล้ว กฎหมายจะกำหนดวิธีการควบคุมอย่างไรเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะต้องไปพิจารณาบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ เป็นปัญหา ๆ ไป ดังนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับการติดหรือตั้งป้ายในเขตกรุงเทพมหานครนั้น ป้ายใดที่เข้าลักษณะเป็นอาคารตามความหมายของมาตรา ๔ นี้ การติดหรือตั้งป้ายนั้น จะต้องเป็นไปตามข้อ ๖๙ และข้อ ๘๒ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ซึ่งยังมีผลใช้บังคับอยู่ตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ เพราะข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครดังกล่าวมิได้แย้งหรือขัดกับความหมายของคำว่า “อาคาร” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ แต่อย่างใด

๒. สำหรับในปัญหาที่ว่าถ้าคณะกรรมการควบคุมอาคารจะพิจารณากร่างกฎกระทรวงโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ (๑) และ (๘)^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ กำหนดที่ตั้งของป้ายและระยะระหว่างป้ายกับเขตทางหรือที่สาธารณะโดยมีหลักเกณฑ์ว่า ป้ายที่ติดหรือตั้งอยู่บนพื้นดินให้สร้างในที่สาธารณะโดยล้ำเขตทางหรือที่สาธารณะได้มีหลักเกณฑ์การติดตั้งและความสูงที่เหมาะสม ส่วนป้ายที่ติดหรือตั้งกับตัวอาคารไม่ให้ล้ำเขตทางหรือที่สาธารณะ จะเป็นการขัดต่อมาตรา ๔ (๓) (ก) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ หรือไม่นั้น เห็นว่า สำหรับป้ายซึ่งมีลักษณะเป็นอาคารตามมาตรา ๔ แล้ว การออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย ฯลฯ ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่จะกำหนดเรื่องต่าง ๆ ใน (๑) ถึง (๑๒) ของมาตรา ๘ ได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร ดังนั้น การจะออกกฎกระทรวงโดยมีหลักเกณฑ์ตามข้อหารือของกรมโยธาธิการในข้อ ๒ นี้ ก็เป็นการกำหนดในเรื่องต่าง ๆ ที่อยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตามมาตรา ๘ (๑) และ (๘) ซึ่งการออก

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^{๑๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^{๑๓}โปรดดูเชิงอรรถที่ (๔)

กฎกระทรวงนั้นไม่เป็นการขัดกับมาตรา ๕ (๓) (ก) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่อย่างใด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงมีอำนาจที่จะกระทำได้

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบุรณ์
(นายอมร จันทสมบุรณ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๒๗